

telsen til at overtage en saa særegen Forretning som den, hvorom der her er Spørgsmaal, som borgerligt Ombud; thi det maa vel fastholdes, at for Tiden eksisterer der ikke nogen almindelig Forpligtelse til at overtage Stillingen som Eighnsmand. Efter den Fortolkning, jeg maa ansee som den utvivlsomt rigtige, navnlig af Placaten af 13de Januar 1832, kunne vel Skolelærere, Sognefogder og Fattigforstandere udnævnes til Eighnsmand, uden at de dertil have givet deres Samtykke, men andre paalidelige Mænd kunne kun udnævnes, naar de dertil formaaes. Der staaer ligefrem: „Til at udføre saadanne Forretninger blive fornemmeligt Skolelærere, Sognefogder og Fattigforstandere at udnævne, men Dyrigheden kan ogsaa udnævne andre paalidelige Mænd, som dertil ere at formaae". Jeg kan ikke see rettere, end at det derved tydeligt er betegnet, at man ikke kan paatvinge Enhver at overtage dette Ombud, og det vilde altsaa være en Udvidelse, naar det blev opstillet som en almindelig Forpligtelse. Det kan imidlertid neppe miskjendes, at den Slags Forretninger, hvorom der her er Tale, ere af en meget eiendommelig Natur. Naar man erkjender, at der ikke bør være Tale om en saadan Udvidelse af Pligten til at overtage dette Hverv som borgerligt Ombud, troer jeg, at den Bestemmelse, der er optagen i Lovforslaget, at der i fornødent Fald maa ydes nogen Betaling, er ligefrem nødvendig. Med Hensyn til det Spørgsmaal, om det skal paaligge Sogneraadet at gjøre Forslag med Hensyn til Besættelsen af disse Bestillinger, kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, der paa et tidligere Stadium af denne Sags Behandling ere gjorte gjældende, at det vist ikke er heldigt at paalægge Sogneraadet at gjøre Forslag, naar det dog med Nødvendighed ligger i Forholdets Natur, at Politimesteren ikke kan være pligtig til at følge et saadant Forslag. Det er ikke en heldig Stilling, naar man med Hensyn til et Hverv som dette paalægger Sogneraadet at gjøre

Forslag, uden at det er en Pligt for Politimesteren at følge Forslaget. Det synes da bedre, at Sogneraadet fritages for at udtale sig i saadanne Tilfælde, naar dets Forslag dog ikke bestemt skal følges. — Hvad angaaer Betalingen, da har jeg allerede udtalt mig om den naturlige Sammenhæng, der er mellem denne Bestemmelse og den Maade, hvorpaa man ønsker at benytte Lægerne, og den Maade, hvorpaa man i det Hele ønsker, at dette Hverv skal udføres. Naar man tillægger Dpnaaelsen af en større Betyggelse end den, det have, en alvorlig Betydning, troer jeg ikke, at man bør være altfor karrig med Hensyn til det Bederlag, hvorom der her er Spørgsmaal.

D. Christensen: Naar den høitærede Minister dvælede ved, at vi ville gaae et Skridt videre derved, at vi ville tvinge Enhver til at modtage Hvervet som Eighnsmand, da vil jeg ikke bestride dette, det er ganske vist, men det er ligesaa vist, at, saaledes som Lovforslaget foreligger, gaae vi et Skridt tilbage, idet nu, som det blev nævnt af den ærede Minister, Skolelærere, Sognefogder og Fattigforstandere ere pligtige til at modtage Hvervet. I dette Lovforslag paavises der derimod Ingen, som er pligtig dertil, og deraf have vi befrygtet, at der kunde komme ikke saa Ulemper. Endvidere dvælede den ærede Minister ved, at Politimesteren ikke var pligtig til at antage som Eighnsmand dem, som Sogneraadet foreslog. Jeg betvivler vel ikke, at han ikke er pligtig dertil, men jeg troer dog, at Politimesteren vil antage dem, naar der ikke er særegne Grunde, som tale for ikke at gjøre det, thi i modsat Fald vilde han jo gjøre et saadant Forslag complet intetsigende. Derhos har det sin Betydning, at Sogneraadet gjør Forslag til Betledning for Politimesteren, som jeg derfor trøster mig til vil gaae Haand i Haand med Sogneraadet.